

**IZDAJA
OBČINSKA
KONFERENCA
SZDL LENART**

Tiskano 4400 izvodov, po mnenju republiškega komiteja za informiranje št. 421—1/7 oproščeno plačevanja temeljnega prometnega davka od proizvodov.

Domace
NOVICE
LENART

LETO 2 ŠT. 4 (OKTOBER) 1985

Ureja uredniški odbor:
Edvard Pukšič, Janez Kurbus, Jože Štravs, Irena Turin, Ivo Štrakl in Marjan Hanl.
Glavni urednik: Marjan Toš
Odgovorni urednik: Leopold Hameršak
Lektorici: Cveta Jurišič in Marija Šauperl
Fotografije: Dora Gjerkeš

NAČRTOVANJE BODOČEGA SREDNJEROČNEGA IN DOLGOROČNEGA RAZVOJA — IZZIV ZA VEČJO USTVARJALNOST TER USKLAJEVANJE INTERESOV

Pred nami je naloga, da oblikujemo in sprejmemo srednjeročne načrte za petletno obdobje 1986—1990. Te načrte bomo sprejemali v občini, v vseh organizacijah združenega dela, v krajevnih skupnostih in v samoupravnih interesnih skupnostih. Tokrat bomo prvič sprejemali tudi dolgoročni načrt za obdobje od leta 1986 do leta 2000. K oblikovanju in sprejemanju vseh navedenih načrtov nas obvezuje zvezni in republiški zakon, vendar je to tudi v interesu vseh nas,

ki kot delavci združujemo ali samostojno opravljamo delo in kot občani živimo v svojem krajevnem okolju.

Skupščina občine Lenart bo sprejemala družbeni načrt (plan) za celotno območje občine in za vse dejavnosti v njej. Temeljno izhodišče in vodilo pri pripravi občinskega petletnega in tudi petnajstletnega plana je, da z načrtom ustvarimo pogoje za hitrejši in celovit gospodarski razvoj.

Potrebna so nam nova delovna mesta zlasti za mladino, ki prihaja iz šol. Nova delovna mesta naj bi bila pretežno na visoki tehnološki ravni in s tem visokoproduktivna. Takšna delovna

mesta zlasti v industriji pa terjajo tudi sodobno opremo in zahtevne programe, ki jih bodo zmogli ljudje z ustrežno izobrazbo in znanjem. V petih letih bi naj zaposlili okrog 500 delavcev, med njimi pa naj bi bili predvsem strokovnjaki, najmanj pa vsaj kvalificirani delavci. Gradili ne bomo več veliko novih tovarn, temveč bomo dograjevali in posodabljali predvsem obstoječe.

Zaenkrat se pogovarjamo le o gradnji večje hale za proizvodnjo čevljev »PEKO« iz Tržiča k že obstoječi adaptirani delavnici te tovarne v Benediktu in za izgradnjo obrata za obdelavo delov specialne sive litine mariborske-

ga TAMA v Lenartu. Več podarka bo dano dograditvam obstoječih tovarn in sodobni opremi v njih. Velike naloge načrtujemo v kmetijstvu. Vsa polja in druge površine v dolinah kot na gričevnatem svetu morajo biti dobro obdelane, vključene v kolar in tržno pridelavo. Sami kmetje, ki so sodelovali pri melioracijah zemljišč in pri komasacijah (zložbah) ugotavljajo, da je napredek več kot očiten. Zložbe morajo biti postopoma izvedene tudi na gričevnatem svetu, kjer sedaj drobne parcele zemljišč onemogočajo smotrno strojno obdelavo. Seveda bomo za kme-

(Dalje na 2. strani)

Letos je vlak bratstva in enotnosti že devetnajstič odpeljal nekdanje izgnance v SR Srbijo, kjer so se ponovno srečali s svojimi gostitelji in prijatelji. Do današnjih dni so se spletla številna nova prijateljstva — ne samo med pregnanci in prijaznimi srbskimi gostitelji, ampak so

tesne stike navezali predvsem mlajši, ki gojijo cvet bratstva z enakim žarom, kot ga gojijo njihovi starejši tovariši.

Tudi iz občine Lenart so bivši pregnanci obiskali prijatelje v občinah Brus, Čuprija, Knić in Kruševac. Z vla-

kom je potovala tudi mladinka iz Čerkvenjaka, ki je napisala najboljši spis na temo vlaka bratstva in enotnosti. Vsi udeleženci vlaka so bili toplo sprejeti, saj je srbska gostoljubnost tako v vojnih časih kot danes enkratna in nepozabna.

NAČRTOVANJE BODOČEGA SREDNJEROČNEGA IN DOLGOROČNEGA RAZVOJA — IZZIV ZA VEČJO USTVARJALNOST TER USKLAJEVANJE INTERESOV

(Nadaljevanje s I. strani)

tijstvo načrtovali tudi vsestransko družbeno pomoč, na primer pri naložbah in kreditiranju reprodukcijskega materiala, če bo pridelava usklajena z družbenimi potrebami.

Veliko bomo morali storiti v obrti in drobnem gospodarstvu nasploh. Nosilci obrti lahko zaposlijo veliko mladih delovnih moči ter zapolnijo marsikatero vrzel pri opravljanju storitev pa tudi pri kooperacijski proizvodnji določenih materialov za industrijo, zato jim bomo omogočali polni razmah dejavnosti, če bomo ustrezno usposobljeni in zainteresirani za takšno delo.

Posebno občutljiv je razvoj trgovine in gostinstva. Dobro prodajalno in gostišče bi želeli v vsakem večjem kraju, vendar vsega naenkrat ni možno zgraditi. Potrebna je postopnost in medsebojni dogovor, kot pri vseh storitvenih dejavnostih.

Največ hotenj in tudi resničnih potreb imamo občani krajevnih skupnosti pri urejanju cest, telefonov, vodovodnega omrežja in pri podobnih napravah. V preteklih 10 letih smo s samopriskevkom posodobili s asfaltom veliko cest ter zgradili s pomočjo mariborske regije hrtenico vodovodnega sistema v občini. S takšnim tempom ne bomo mogli nadaljevati, vendar načrtujemo, da bi s cestami dokončno povezali med seboj vsa središča krajevnih skupnosti in druge večje kraje, ojačali vodovodni sistem s povezavo ptujskega in mariborskega kraka vodovoda ter se odločno spopadli tudi z napeljavo telefonskega omrežja na podeželje. Pri tem bodo potrebni tudi veliki lastni denarni in delovni prispevki interesentov, vendar brez tega ne gre, ker so te naprave izredno drage.

Svoj razvoj bomo lahko uspešno izvajali v urejenem in humanem okolju, v zdravih bivalnih pogojih, ob ustreznem pridobi-

vanju znanja in zagotovitvi socialnega in drugih oblik varstva določenim kategorijam občanov, ki so pomoči potrebni. Oziroma se okrog sebe in videli bomo, da smo zgradili že veliko šol, vrtcev, ambulanz, obnovili kulturne dvorane, uredili igrišča. Kjer tega še nimajo, bodo v prednosti pri izgradnji in urejanju v bodočem srednjeročnem obdobju. V prostor pa bo potrebno uvesti še več vsebine, za kar se moramo vsi potruditi in se odpreti drug drugemu ter do hišne, vaške in krajevne skupnosti. Vsakdo, ki še nima urejenega stanovanja, si bo prizadeval pridobiti družbeno stanovanje ali celo zgraditi lastno hišo. Zato pa potrebujemo stavbne površine. Zavednost smo se odločili, da najboljših kmetijskih zemljišč ne bomo več pozidavali, zato določimo v planu za gradnjo bolj strme lege z manjšimi stavbnimi parcelami, med gradbene cone pa bolj sistematično uvrščamo tudi vsa strnjena naselja ob urejenih cestah, ki niso v prvem območju kmetijskih zemljišč.

Naša prizadevanja pri načrtovanju so vpeta tudi v širši prostor Slovenije. Zlasti Maribor kot naš bližnji industrijski kraj nam lahko veliko pomaga, vendar ne brez naših lastnih naporov in pripravljenosti za upoštevanje interesov delavcev v tem industrijskem mestu. Če Maribor lahko pomaga nam pri razvoju gospodarstva, cest, vodovodov, telefonov, lahko mi pomagamo uesničevati mariborske razvojne cilje z večjo in cenejšo pridelavo kmetijskih pridelkov ter s proučarno podporo nekaterim skupnim ustanovam, ki jih potrebujemo v regiji.

Pri načrtovanju bomo toliko uspešnejši, kolikor enotnejši bomo v pripravah planov in dogovarjanju o skupnih rešitvah. Pričakujemo, da se bodo vse samoupravne organizacije in skupnosti vključile v oblikovanje konkretnih planskih besedil, vsi delavci in občani pa s svojimi predlogi in pobudami v javni razpravi potrdili tisto, kar je v skupnem interesu in obeta hitrejši razvoj naše občine ter vseh naselij in krajevnih skupnosti.

PRIJETEN KLEPET V KUHINJI

LJUBA IN IVAN ORNIK: »RADA IMAVA TO ZEMLJO IN DELO NA NJEJ!«

»Ljubo doma, kdor ga ima,« pravi ljudska modrost in v to je trdno prepričana tudi naša znanka Ljuba Ornik iz Gasteraja 54 pri Jurovskem dolu. Sicer pa moramo takoj zapisati, da na kakšnih osmih hektarih obdelovalnih površin kmetujeta oba z možem Ivanom, ko pa gre za večje »posle«, jima priskočita na pomoč še sinova.

IZ OSEBNE IZKAZNICE DOMAČJE ORNIKOVIH

»V mesto ne bi odšla, saj sem že 29 let gospodinja pri tej hiši,« v začetku pogovora pove mama Ljuba, ki je poleg tega daleč naokrog poznana tudi po številnih sladkih in drugih dobrotah iz svoje kuhinje. Oče Ivan pa takoj pripomni, da sta si vse imetje prisluzila z marljivim delom lastnih rok, da počitka v življenju tako rekoč nista poznala in da trdo delata še danes, ko že nista več ravno rosnio mlada.

»Ja, okrog 8 hektarov je obdelovalne zemlje, skupaj z najeto pa imamo nekaj čez devet in pol hektarov. Naša glavna proizvodnja na njivah je koruza, sejemo tudi pšenico, v zadnjih treh letih pa smo imeli tudi sladkorno peso. Letos je nismo več posejali, ker sva z ženo v glavnem sama, sladkorna pesa pa je delovno intenzivna poljščina. Saj, sinova priskočita na pomoč, vendar je njuna prva naloga le služba.«

GLAVNA DEJAVNOST ŽIVINOREJA

Ob kuhinjski mizi kramljamo in beseda nanese na vse mogoče Tudi

na konjičke, ki jih imata naša znanca. In tako izvemo, da je Ivan že vrsto let lovec, da v teh mesecih gradijo svoj novi lovski dom in da Ljuba rada obišče tudi kak gospodinj-ski tečaj in sploh rada kuha. Tudi radio rada poslušata, gledata kmetijske oddaje na TV in prebirata časopise, a kaj, ko jima za vse to pogosto zmanjka časa.

»Zato, ker je naša glavna dejavnost na kmetiji le živinoreja,« dodaja mama Ljuba. Mož Ivan pa jo že dopolni s podatki o številu živine v novem, pred petimi leti zgrajenem hlevu.

»Zdaj imamo 12 krav molznic, ki dajejo po 18 do 20 litrov mleka dnevno z maščobno stopnjo od 3,7 do 4 %. Imamo še nekaj telic in pitancev. Skupno smo že imeli tudi čez 30 glav v hlevu, letos nam je zmanjkovalo krme, upamo pa, da bo hlev spet poln.« Tako sta razpredala svoje misli in načrte Ivan in Ljuba Ornik.

Vesetje ju je bilo poslušati. A ob pogovoru mi je pogled nehote usel na njune resnično zdelane roke, na gube na obrazih in globoko v obeh skrito željo, da bi postorila še to in ono. Tista največja želja pa je najbrž zapisana starejšemu sinu, ki je pred kratkim že obljubil, da ostane na kmetiji in nadaljuje delo mame in očeta.

Janez Kurbus

Lenart je s svojo okolico že od nekdaj veljal za središče sadjarske proizvodnje v Slovenskih goricah. Žal je v zadnjih letih ostalo le bolj malo od vsega tistega slovesa, ki ga je lenarška sadjarska proizvodnja imela v preteklosti. Pri domačem Agrokombinatu pa si v zadnjih letih ponovno prizadevajo oživiti to področje kmetijstva. Zato so že pripravili načrte o zasaditvi novih nasadov (nekaj so jih že tudi uredili — op. p.) in izgradnji nekaterih objektov, ki so za hitrejši razvoj sadjarstva v lenarški občini in v Slovenskih goricah življenjskega pomena. Tako načrtujejo hladilnico in sortirnico sadja, v drugi fazi pa tudi predelavo. Žal pa jim te načrte pogosto prekrizata narava ter pomanjkanje sredstev. Tako so lenarški sadjarji tudi letos ob precejšen del zasluzka, saj sta spomladanska in zimska pozeba na nekaterih območjih pospravili celo do 60 odstotkov, v poprečju pa od 40 do 50 odstotkov pridelka.

J. Kurbus

PRI KMETIJSKI ZADRUGI LENART ZADOVOLJNI

Jesen je tisti letni čas, ko nam narava ponuja svoje darove. Misel in resnica, stari že toliko let, kolikor človek obdeluje polja, seje, da bi jeseni pospravil bogat pridelek. In pri lenarški kmetijski zadrugi so dobro načrtovali, dobro obdelovali. Letošnja jesen bo kar bogata, nam je zatrjevala Darja Gorše, vodja pospeševalne službe pri kmetijski zadrugi pri Lenartu. »Poglejte, uspešni smo bili pri pšenici, saj smo doslej od načrtovanega odkupa nekaj čez tisoč ton zrnja že odkupili skoraj 800 ton, odkup pa seveda še teče.«

In kako so pripravljani na jesensko setev?

»Po planih naj bi za pšenico namenjeno trgu rezervirali 400 hektarov naših polj oziroma njiv naših kmetov kooperantov, odkupili pa naj bi tisoč sto ton zrnja. Pogodbe za te načrte so že v teku!« Pri kmetijski zadrugi pri Lenartu so že pripravili tudi dovolj umetnih gnojil, semen in zaščitnih sredstev, kmetje pa so usposobili tudi kmetijske stroje, da bi lahko po jesenskem spravilu pridelkov takoj posejali rezervirane površine.

»V teh dneh so kmetje silirali koruzo, zdaj pa že pospravljajo tudi semensko koruzo.

Računamo, da bodo z jesensko setvijo končali do konca oktobra,« nam je dejala tovarišica Goršetova.

Kakšni pa so načrti za spomladansko setev?

»Naše obveze so posejati to poljščino na 86 hektarih njih, vendar imamo tu iz leta v leto težave. Tako je bilo tudi letos, ko smo lahko od 85 hektarov njiv sladkorni pesi namenili samo 32 hektarov. Krivo je bilo vreme, ki nam spomladi ni dopuščalo uresničiti načrtov, čeprav smo imeli sklenjene pogodbe.«

J. Kurbus

PLAN JESENSKE IN SPOMLADANSKE SETVE POLJŠČIN 1985/86

Zadružna enota	ha	pšenica ton	ozimni ječmen ha	koruza		skupaj koruza ha	travniki ha	buče ha	Rdeča pesa ha	
				slad. pesa ha	za zrnje ha					
Benedikt	60	150	3	10	135	54	189	145	5	1,5
Cerkvenjak	35	87,5	3	8	99	38	137	105	5	1,5
Gradišče	45	112,5	2	8	99	38	137	105	5	1,5
Jurov. dol	65	162,5	2	21	146	60	206	145	5	1,5
Lenart	69	172,5	3	12	147	60	207	145	5	1,5
Vol.—Selce	47	117,5	2	8	128	51	179	105	5	1,5
Trate—Velka	40	100	2	6	96	36	132	80	5	1,5
Zg. Ščavnica	79	197,5	3	12	150	63	213	170	5	1,5
SKUPAJ:	440	1100	20	85	1000	400	1400	1000	40	12

OB POLLETJU USPEŠNI

V občini Lenart tekoča gospodarska gibanja sredi leta 1985 za sedaj dajejo precejšnje možnosti za celovito in skladno izpeljavo resolucijskih ciljev. Predvsem gre za ugodno dinamiko industrijske proizvodnje in konvertibilnega izvoza, izboljšuje se učinkovitost gospodarjenja in tudi delitev je v skladu z resolucijskim izhodiščem, tako da se akumulacija povečuje bistveno hitreje kot osebni dohodki.

Prevladujočo ugodno sliko gospodarskih gibanj pa nekoliko kvarijo izkazane izgube v finančnem poslovanju gospodarstva po polletnih obračunih ter težak položaj kmetijstva.

Proizvodnja v industriji beleži v prvih osmih mesecih letos zelo dobre rezultate. Fizični obseg industrijske proizvodnje je za 23,9% večji kot v povprečju lani in za 30,8% večji kot v enakem obdobju lani. Ob takih proizvodnih rezultatih industrije stopenja produktivnosti dela raste, saj se je število zaposlenih (na podlagi delovnih ur) povečalo za okrog 4%. V organizacijah združenega dela s področja gospodarstva občine je bilo v prvem polletju letos okrog 1800 zaposlenih.

Na področju ekonomskih odnosov s tujino smo v prvih šestih mesecih dosegli 58,2% nominalno rast skupnega ter 33,4% rast konvertibilnega izvoza blaga, uvozili pa nominalno za 48,4% blaga več kot v šestih mesecih lani. Ugodni rezultati v blagovni menjavi so se v sedmem mesecu nekoliko poslabšali, saj smo julija v občini

izvozili za 12,3 milijona dinarjev blaga na konvertibilno področje, medtem ko smo izvozili v prvih sedmih mesecih letos v povprečju po 39,3 milijona dinarjev mesečno (vse po tečaju 185,70 din za 1 ameriški dolar). Precej slabše rezultate pa dosegamo pri konvertibilnem deviznem prilivu, saj je bil le-ta v prvih sedmih mesecih za 21,5% manjši kot v enakem obdobju lani.

Na dosežene finančne rezultate poslovanja gospodarstva v letošnjem prvem polletju so poleg precejšnjega vpliva povečanega fizičnega obsega industrijske proizvodnje v pretežni meri vplivale cene. V primerjavi s prvim polletjem lani so se cene v SR Sloveniji pri industrijskih proizvajalcih povečale za 89,5%, cene na drobno za 77,8% in cene življenjskih potrebščin za 75,8%.

Po preračunanih podatkih iz periodičnih obračunov za prvih šest mesecev (zaradi v letošnjem letu spremljenega obračunskega sistema) so gospodarske organizacije združenega dela v občini povečale celotni prihodek za 82,4%, porabljena sredstva za 69,9% dohodek za 117,5%, sredstva za bruto osebne dohodke za 96,8% ter sredstva za akumulacijo.

V prvem polletju letošnjega leta so povprečni mesečni čisti osebni dohodki za zaposlenega v občini Lenart večji za 90,6% glede na enako lansko obdobje, od tega v gospodarstvu za 88,4% in v negospodarstvu za

Delavci lenarškega Centrovida pridno delajo na prepotrebni adaptaciji občinske zgradbe.

98,1%. V prvih šestih mesecih je tako povprečni osebni dohodek na zaposlenega znašal 38,143 din, v gospodarstvu 36.936 din in v negospodarstvu 42.088 din. Ob rasti cen življenjskih potrebščin so se tako povprečni osebni dohodki in prvem polletju realno povečali za 8,4% glede na enako obdobje lani, od tega v gospodarstvu za 7,2% in v negospodarstvu za 12,6%.

Gospodarstvo kot celota je v prvi polovici leta 1985 razporejalo dohodek in čisti dohodek v skladu z usmeritvami resolucije in dogovora o razporejanju dohodka v letošnjem letu, saj je bilo doseženo več kot 10% zaostajanje v rasti sredstev za osebne dohodke in skupno porabo za rastjo korigiranega dohodka, hkrati pa so v gospodarstvu povečali produktivnost dela, gospodarnost in akumulativnost.

Za razliko od lanskega polletja, ko je bil finančni izid vseh gospodarskih organizacij pozitiven, sta letos sklenili poslovanje z izgubo delovna organizacija Mercator—Potrošnik v znesku 9,6 milijona din in Agrokombinat TOZD Gostinstvo in trgovina v znesku 3,7 milijona din.

Izkazani ugodni rezultati poslovanja sredi letošnjega leta so odraz uspešnega prizadevanja poslovnih in samoupravnih organov ter celotnih delovnih kolektivov v posameznih temeljnih organizacijah združenega dela. Za ohranitev ugodnih gibanj v proizvodnji in za realizacijo planirane izvoza do konca letošnjega leta je potrebno v vseh TOZD še nadalje vlagati maksimalne napore za ustrezno izkoriščanje vseh proizvodnih zmožnosti.

DEMOKRATIČNOST IN ODPRTOST

Tudi v Lenarški občini potekajo aktivne priprave na volitve, ki bodo prihodnje leto. Predsedstvo občinske konference SZDL je že marca letos pozvalo vse samoupravne organizacije in skupnosti v občini, da naj predlagajo racionalne rešitve za sestavo delegacij SIS družbenih dejavnosti. Tako je predsedstvo med drugim predlagalo, da se v krajevnih skupnosti, v TOZD in drugih organizacijah in skupnostih pri evidentiranju delegatov za delegacijo SIS družbenih dejavnosti opredelijo za dve delegaciji in sicer:

a) združena delegacija za SIS s področja izobraževanja, kulture, telesne kulture, zaposlovanja in raziskovanja,

b) združena delegacija za SIS s področja zdravstva, socialnega skrbstva, otroškega

varstva, stanovanjskega gospodarstva in invalidsko pokojninskega zavarovanja.

Ustrezno temu je pri evidentiranju možnih delegatov potrebno predvideti primerno povečanje števila delegatskih mest v združeni delegaciji.

Predsedstvo predlaga, da vse samoupravne organizacije in skupnosti, TOZD in krajevne skupnosti evidentirajo delegate za temeljno delegacijo (za zbor krajevnih skupnosti in za zbor združenega dela) enako kot za volitve 1982 in se torej ne predvidevajo posebne spremembe, razen tam, kjer je prišlo do bistvenega povečanja ali zmanjšanja števila delavcev v posamezni samoupravni sredini

Dosedanje ugotovitve o evidentiranju kandidatov v občini kažejo, da so v posameznih

okoljih evidentirali premalo mladih ljudi, ponekod pa imajo evidentiranih komaj polovico kandidatov. Premalo je tudi evidentiranih žensk za opravljanje najodgovornejših funkcij v občini. Za družbenopolitično skupnost (občina) je doslej skupno evidentiranih že 329 kandidatov, od tega 151 žensk in 70 mladih. Za družbenopolitični zbor je skupno evidentiranih 49 kandidatov 16 žensk in 7 mladih, med tem, ko je za SIS evidentiranih skupaj 945 kandidatov, od tega 408 žensk in 229 mladih. Ob koncu je treba zapisati še to, da evidentiranje še nikakor ni zaključeno in da poteka do 30. novembra. Prav tako se je treba zavedati, da je volilni postopek povsem javen in demokratičen, brez kakršnihkoli pritiskov neformalnih skupin ali morda posameznikov.

Do 30. septembra 1985 so bili v združenem delu, v krajevnih skupnostih, v družbenopolitičnih organizacijah, društvi in družbenih organizacijah evidentirani naslednji kandidati za opravljanje na-

judgovornejših funkcij v družbenopolitičnih organizacijah, skuščini občine in v izvršnem svetu ter v samoupravnih interesnih skupnostih:

1. DRUŽBENOPOLITIČNE ORGANIZACIJE:

OK SZDL: predsednik — Jože Dreu, Polde Hameršak, Branko Kos, Rado Mejovšek, Edo Zorko;

sekretar — Sonja Filipič, Polde Hameršak, Rudi Lešnik, Karla Majcenovič, Darko Rebernik;

OK ZKS: predsednik — Janez Bezjak;

sekretar — Drago Zorger;

OS ZSS: predsednik — Venčeslav Čuček, Alojz Fekonja, Francka Kos,

Franc Mencinger, Jože Murko, Marjan Ručigaj;

podpredsednik — Alojz Fekonja, Francka Kos, Jože Murko, Janez Šijanec, Evgen Udiljak;

sekretar — Venčeslav Čuček, Marjan Ručigaj, Jože Štravs;

OO ZZB NOV: predsednik — Edo Zorko Mihec;

podpredsednik — Alfred Pirher;

sekretar — Vida Brumen;

OK ZSMS: predsednik — Sonja Filipič, Marjan Kebrič, Saša Lovrenčič;

podpredsednik — Polona Fišer, Marjan Kebrič, Saša Lovrenčič, Leopold Omerzu, Natalija Vovk;

sekretar — Marija Šauperl;

2. SKUPŠČINA OBCINE

predsednik — Jože Dreu, Matija Gjerkeš, Polde Hameršak, Branko Kos, Dušan Markoli, Avgust Seničar, Anton Slana, Vida Šavli, Drago Štravs;

podpredsednik — Jože Dreu, Sonja Filipič, Ivan Ivnik, Anton Jelenko, Dušan Markoli, Janez Senekovič, Ivo ŠTRAKL, Drago Štravs, Viktor Trbovšek;

predsednik zbora združenega dela — Venčeslav Čuček, Alojz Fekonja, Anton Jelenko, Franc Jurša, KAMILO Kirbiš, Franc Meke, Milan Oberlajt, Franc Oletič, Betka Ornik, Leopold Polanec, Marjan Ručigaj, Drago Spasovski, Vida Šavli, Mihael Vertačnik;

podpredsednik zbora združenega dela — Jože Cafnik, Ciril Čuček, Ferdo Fridau, Jože Grivec, Franc Jurša, Jože Murko, Vida Šavli, Jože Štefanec, Viktor Trbovšek;

predsednik zbora krajevnih skupnosti — Slavko Jančič, Franc Jurša, Karl Korošec, Slavko Kramberger, Pavel Lešnik, Drago Lipič, Rado Mejovšek, Franc Ornik, Terezija Petrič, Franc Ruhitelj, Janez Šijanec;

podpredsednik zbora krajevnih skupnosti — Stefan Domiter, Feliks Kocbek, Karl Korošec;

predsednik družbenopolitičnega zbora — Venčeslav Čuček, Mira Drumlič, Lojze Guzej, Elizabeta Krajnc, Rudi Lešnik, Dušan Markoli, Marjan Ručigaj, Bogdan Šavli, Vida Šavli, Drago Štravs, Franc Toplak, Viktor Trbovšek, Zinka Zemljčič, Anka Zupan;

podpredsednik družbenopolitičnega zbora — Božo Čobec, Rudi Lešnik, Branko Kos, Marija Šauperl, Josip Tomašek, Zinka Zemljčič, Edo Zorko Mihec, Anka Zupan;

člani družbenopolitičnega zbora — Bojan Bezjak, Ivan Bukovnik, Venčeslav Čuček, Srečko Dajčman, Nataša Dregarič, Jože Dreu, Marija Fekonja, Sonja Filipič, Slavica Gabrovec, Janko Haložan, Irena Horvat, Franc Jurša, Marjan Kebrič, Feliks Kocbek, Jože Kraner, Franc Krevs, Saša Lovrenčič, Jakob Matjašič, Srečko Pavlič, Terezija Perko, Konrad Rebernik, Sonja Schmirmaul, Drago Spasovski, Vinko Šalamun, Peter Škrlec, Emilija Šuman, Ivo Štraki, Jožica Turk, Karl Valh, Zdravko Vračko;

tajnik SO: Jože Dreu, Elizabeta Krajnc, Karla Majcenovič, Marija Šauperl, Vida Šavli, Irena Turin;

3. IZVRŠNI SVET

predsednik — Janez Bezjak, Jože Dreu, Janez Ferk, Matija Gjerkeš, Polde Hameršak, Ivan Jemenšek, Branko Kos, Jože Majcenovič, Franc Mencinger, Franc Oletič, Ciril Paluc, Avgust Seničar, Anton Slana, Drago Štravs, Drago Zorger, Edo Zorko;

podpredsednik — Janez Bezjak, Valentin Breznik, Janez Ferk, Jože Majcenovič, Franc Oletič, Anton Slana, Vida Šavli, Drago Štravs, Josip Tomašek, Breda Zorko;

člani — Miro Bauman, Franc Breznik, Ivan Bukovnik, Sonja Ciglar, Hilda Gjerkeš, Darja Gorše, Ivan Jemenšek, Franc Jurša, Milan Kocuvan, Vinko Kramberger, Elizabeta Krajnc, Ljerka Kresonja, Franc Krivec, Franc Kuri, Aleksander Leš, Rudi Lešnik, Jožica Lorber, Karla Majcenovič, Dušan Markoli, Inge Markoli, Franc Oletič, Ivan Rajšp, Darko Rebernik, Irena Rebernik, Avgust Seničar, Anton Slana, Zofija Slana, Ivanka Škoda, Andrej Šuman, Josip Tomašek, Jože Toplak, Drago Zorger, Breda Zorko, Edo Zorko, Janez Zorko;

sekretar: Ivan Bukovnik, Ljerka Kresonja

4. SAMOUPRAVNE INTERESNE SKUPNOSTI

občinska izobraževalna skupnost

predsednik skupščine — Ana Bauman, Rudi Lešnik, Ada Trančar, Viktor Trbovšek;

predsednik zbora izvajalcev — Daniel Divjak, Cvetko Heliodor, Francka Kos, Inge Markoli, Neva Purgaj;

predsednik zbora uporabnikov — Ernest Gungl, Jože Krajnc, Anica Pulko, Branko Tuš;

občinska zdravstvena skupnost

predsednik skupščine — Jelka Firbas;

predsednik zbora izvajalcev — Bojan Lovše, Roman Rošič, Petar Šuput;

občinska kulturna skupnost

predsednik skupščine — Alojzija Kurnik, Drago Lipič, Ivo Lovrenčič, Cilka Neuvirt, Jožica Tomažič, Marjan Toš;

predsednik zbora izvajalcev: Jožica Tomažič, Breda Slavinec;

predsednik zbora uporabnikov: Marija Guzej, Sonja Kos, Marjan Kralj;

občinska telesnokulturna skupnost:

predsednik skupščine — Dušan Markoli, Rado Mejovšek, Franc Meke, Franc Oletič, Jože Šuman, Rudi Zavec;

predsednik zbora izvajalcev — Ivan Katan, Franc Polanec, Cvetka Škrlec, Viktor Zemljčič;

predsednik zbora uporabnikov: Aleksander Leš, Mitja Lovše, Manica Turk;

občinska skupnost socialnega skrbstva

predsednik skupščine: Srečko Šalamun, Majda Štravs, Irena Rebernik, Jožica Žvajkar;

predsednik zbora izvajalcev: Marija Ručigaj, Ivanka Polegec;

predsednik zbora uporabnikov: Milena Bradač, Manja Šorli, Tanja Tuš;

občinska skupnost otroškega varstva:

predsednik skupščine: Brigita Breznik, Ivan Černčec, Slavka Dreu, Iviča Šilec, Marija Žiberna;

predsednik zbora izvajalcev: Jožica Kramberger, Zinka Zemljčič;

predsednik zbora uporabnikov: Marinka Šalamun;

občinska skupnost za zaposlovanje:

predsednik skupščine: Hilda Gjerkeš, Anton Jelenko;
podpredsednik skupščine: Bojan Knuplež;

občinska raziskovalna skupnost:

predsednik skupščine: Talib Al-Shammary, Leopold Polanec;
podpredsednik skupščine: Boris Vrčko.

občinska skupnost socialnega varstva:

predsednik skupščine: Alfred Pirher;

skupnost pokojninskega in invalidskega zavarovanja

predsednik: Pavel Lešnik, Rado Mejovšek, Alfred Pirher;
podpredsednik — Avgust Zavernik;

stanovanjska skupnost:

predsednik skupščine: Oletič Franc, Drago Spasovski, Ivan Vela;
predsednik zbora izvajalcev — Slaček Silvo;

predsednik zbora uporabnikov — Sonja Ciglar, Alojz Horvat, Drago Spasovski, Miran Zorec;

Komunalna skupnost

predsednik skupščine: Janez Ferlinc, Matija Gjerkeš, Edo Golob, Ivan Ivnik, Branko Kos, Franc Meke;

cestna skupnost:

predsednik skupščine: Ivnik Ivan;

požarna skupnost:

predsednik skupščine: Rado Emeršič, Slavko Jančič, Jože Mavrič, Roman Muršec, Leopold Zimič;

predsednik zbora izvajalcev: Leopold Omerzu;

predsednik zbora uporabnikov: Vinko Grajfoner;

kmetijska zemljiška skupnost:

predsednik skupščine: Leopold Hameršak, Branko Tuš.

TUDI PRI AGROKOMBINATU PRIPRAVLJENI NA SETEV

V teh dneh delavci temeljne organizacije Poljedelstvo in živinoreja lenarškega Agrokombinata delajo brez predaha. Pred dnevi so želi silažno koruzo, ki je rasla na 150 hektarih polj, s katerih so dobili okrog 3500 ton silažne krme. V teh dneh pa pospravljajo tudi koruzo za zrnje, ki raste na okrog 400 hektarih polj. Pridelek je kar dober, so povedali v temeljni organizaciji. Zadovoljni so bili tudi z letošnjo pšenično letino, saj so na enem hektarju v povprečju dobili 5,6 tone zrnja, kar je lep uspeh delavcev lenarškega Agrokombinata. Sicer pa na svojih poljih v zadnjih letih uspešno pridelujejo še oljno repico, nekaj manj uspešno pa sladkorno peso. Toda slabši rezultati pri sladkorni pesi so posledica neustreznih zemljišč, saj imajo od okrog 1200 hektarov njiv le kakšnih 10 odstotkov takšnih površin, ki so primerne za setev sladkorne pese.

Pred nekaj tedni so se prvič odpravili na polja tudi kombanji za sladkorno peso, ki je letos rasla na 150 hektarih njiv od 180 načrtovanih. Pravzaprav so spomladi tudi posejali 180 hektarov, vendar so morali 30 hektarov površin preorati.

Seveda pa je delovna jesen v znamenju spravila jesenskih pridelkov tudi v sadovnjakih. Tam so najprej pospravili breskve in hruške, zdaj pa še jabolka. A kaj, letos je tam pridelek veliko manjši, kot so ga pričakovali, kar je posledica spomladanske oziroma zimske pozebe.

J. Kurbus

Delavci TIMINE delovne organizacije Agrokombinat Lenart praznujejo letos 40. obletnico dela in obstoja. Svoj praznik bodo slovesno proslavili, med najpomembnejšimi pridobitvami pa bo prav gotovo tudi nova, sodobna farma govejih pitancev v Šetarovi. Zanj so poleg lastnih naporov in denarja prispevali denar vsi delovni ljudje Maribora in porabniki hrane. Tako bo z novim pitališčem za 1200 pitancev zaokrožena izgradnja pitališča na tukajšnjem območju, saj bosta pri Lenartu tako dve sodobni pitališči enakih zmogljivosti. Tista v Spodnjih Verjanah, ki posluje že dobri dve leti, in ta v Šetarovi, ki jo bodo odprli ob Dnevu republike.

J. K.

HITRA POT OD NEZAUPANJA DO TRDNIH PROIZVODNIH PROGRAMOV IN KAKOVOSTI

Ko so zaradi sprememb v organiziranosti delovne organizacije KONUS ukinili proizvodni program lenarške temeljne organizacije Usnjarna in so se pričele priprave na proizvodnjo iz delovnega programa zreškega Uniorja, ni nihče, niti prekvalificirani delavci niti drugi, verjel, da bo za Lenart nov proizvodni program kmalu dosegel dobre delovne rezultate, kakovost in prodri na tuja tržišča. Vse to je zdaj neizpodbitno dejstvo, za katerega so zaslužni vsi v tem delovnem kolektivu. Proizvodnja v preurejenih prostorih z novo tehnologijo in z novo strojno opremo s prekvalificiranimi delavci, ki so se tri mesece usposabljali v matični delovni organizaciji v Zrečah, je s polno paro stekla leta 1980, čeprav je bila vselitev nove proizvodnje v prostore prejšnje usnjarne opravljena že ob polletju leta 1979. Tako lahko govorimo o petih letih uspešnega pričetka in nadaljevanja nečesa novega, ki je zdaj trden kamen v temeljih lenarškega gospodarstva.

ZAČETNA USMERITEV SE DA ŠE DALJE ŠIRITI IN DOGRAJEVATI

Pri načrtovanju nove proizvodnje so se odločili, da bodo izdelovali embalažo za orodje ter več vrst namenskih klešč in škarij. Ker sprva niso imeli svoje lakirnice, so del dela opravili v prostorih Livarne. Takšno sozi-

tje pa zdaj že nekaj časa ni več potrebno. Tudi s strokovnjaki zdaj takorekoč nimajo posebnih težav. V začetku so jih težko pridobili k sodelovanju, bilo je precej dvomov v uspeh, zdaj pa takšnih pomislekov ni več. Dobri osebni dohodki za lenarške in tudi širše razmere pa tudi dobro zastavljena kadrovska, zlasti štipendijska politika sta jamstvo za strokovne kadre. Pet štipendistov je že vključenih v proizvodnjo, prihodnje leto pa jih bo prišlo še 15. Sicer dela zdaj v TOZD Orodje 110 delavcev v dveh izmenah, njihov povprečni osebni dohod-

dek pa bo do konca leta dosegel 50 tisoč dinarjev, kar bo seveda v občinskem vrhu.

Nagrajevanje po uspešnosti dela ni zgolj fraza. Razlika med dobrim in slabim delom lahko v denarju povedano doseže 30 tisočakov. To pa je dandanes vse prej kot mačji kašelj.

DOSEŽKI IN NAČRTI — OBOJE TESNO POVEZANO

Malo jih je, ki o statistiki lepo govorijo, vendar so zbirali številke običajno le dobri kazalci za stanje in razvoj.

Anton Jelenko pred urejenim upravnim poslopjem Uniorja, ki ga krasijo celo rože, urejenost okolja v tem kolektivu je lahko vzor marsikomur.

Lenarški delavci Uniorja so s proizvodnjo okrog 60 vrst izdelkov lani ustvarili okrog 250 milijonov celotnega prihodka. V letošnjem polletju je bil ta prihodek za 140 % večji od lanskega v enakem obdobju in takšno povečanje bodo skušali zadržati do konca leta. Celotni prihodek naj bi dosegel okrog 600 milijonov. Takšni uspehi so posledica doslednejše izkoriščenosti notranjih rezerv, izboljšanja organizacije dela in produktivnosti, skratka: z boljšim odnosom do dela, kot je ocenil direktor temeljne organizacije Anton Jelenko. Še en podatek, ki to potrjuje: v prvem polletju so dosegli 1 milijon in 400 tisoč dinarjev dohodka na delavca, kar je daleč v občinskem vrhu.

TUDI NAPREJ TAKO?

Verjetno že. Do leta 1990 naj bi število delavcev doseglo številko 150. Širili bodo obstoječi proizvodni program. Da so možnosti za to, so dokazale škarje za betonsko železo in prvi odmevi tržišča na ponujen program univerzalnega orodja za vrtnikarje. Izvozne težnje naj bi ostale tako intenzivne kot doslej. Po vrednosti največ izvozijo v Iran, po kakovosti izvoza pa je na prvem mestu Italija. Z izvozom naj bi letos iztržili okrog 80 milijonov dinarjev. Zaradi obsega poslov z Iranom bodo morali v oktobru in novembru uvedi dodatno delo.

Ocena, da so delavci lenarškega Uniorja v kratkem času razblinili dvome in se z dobrim delom utrdili na zahtevnem tržišču — brez licenc, kar je treba posebej poudariti — je torej docela realna.

Edvard Pukič

SPODNJI IN ZGORNJI PORČIČ

11 NOVIH TELEFONSKIH PRIKLJUČKOV

Ceprav nas nekateri razvitejši kraji v bogatejših občinah na področju cestogradnje, komunalnih naprav in družbenih objektov pogosto prehitujejo, pa počasi, vendar trmasto in vztrajno tudi v naši občini gradimo lepšo prihodnost. Ta se pa po svoje odraža tudi v povezanosti z zunanjim svetom. In na tem področju ima razvejana telefonija še kako pomembno mesto.

Zato s toliko večjim veseljem poročamo o pred kratkim dograjenem telefonskem omrežju v naseljih Spodnji in Zgornji Porčič. Telefon je pred dnevi prvič zazvonil v 11 domačijah. Pohvalno je, da so krajanji v teh krajih v sodelovanju s krajevno skupnostjo celotno akcijo v glavnem uspešno uresničili z lastnim delom in denarjem. Čeprav so bili tudi stroški precej visoki, pa je bilo veselje toliko večje, ko so v 11 domačijah dobili prvo zvezo s svetom. Ta pa pomeni hitrejšo pot do zdravnika ali veterinarja, pa manj časa za opravek v pisarni krajevne skupnosti ali občine, ali za podatke o založenosti trgovin, zadrug in še marsikaj.

Janez Kurbus

RAZVOJ TERITORIALNE OBRAMBE V OBDOBJU 1981 — 1984

Teritorialna obramba se je razvijala skladno z idejnopoličnimi izhodišči Zveze komunistov, z njeno normativno opredelitvijo v Zakonu o splošni ljudski obrambi in družbeni samozaščiti (SRS) z doktrinarnimi opredelitvami, priporočili in sklepi Skupščine SR Slovenije za nadaljnje uresničevanje zasnove in sistema splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite, z usmeritvami Predsedstva SR Slovenije ter z upoštevanjem materialnih in drugih zmogljivosti družbenopolitičnih skupnosti. Okrepila se je vpetost Teritorialne obrambe v enoten sistem splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite na vseh ravneh samoupravnega oziroma družbenopolitičnega organiziranja. Okrepila se je tudi usklajenost s potrebami in možnostmi temeljnih samoupravnih organizacij in skupnosti oziroma družbenopolitičnih skupnosti ter z razvojem Jugoslovanske ljudske armade na svojem območju. Dosežena je bila večja stopnja usklajenosti razvoja vseh sestavin splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. Opredeljena je bila nova zasnova Narodne zaščite kot najširše oblike organiziranega samozaščitnega in samobramnega delovanja delovnih ljudi in občanov organiziranih v temeljnih samoupravnih organizacijah in skupnostih. Njena temeljna dejavnost v vojni je organizirano sodelovanje vseh sposobnih prebivalcev v oboroženem splošnem ljudskem odporu v sodelovanju z enotami Teritorialne obrambe in Ju-

goslovanske ljudske armade in pod vodstvom občinskih štabov za teritorialno obrambo. Z Narodno zaščito je storjen pomemben korak k nadaljnjemu podružbljanju obrambnih sil, da potencialno vključujejo v organiziran oboroženi boj vse sposobno prebivalstvo.

Pristojnosti in delovne obveznosti štabov za teritorialno obrambo kot strokovnih organov družbenopolitičnih skupnosti ter organov za vodenje in poveljevanje s podrejenimi štabi in enotami se povečujejo. Največ novih obveznosti sprejemajo občinski štabi za teritorialno obrambo na področju:

- razvoja, organizacije, opremljanja in usposabljanja neposredno podrejenih enot Teritorialne obrambe, katerih število in raznovrstnost sta se s spremembami mobilizacijskega razvoja izredno povečala;

- obseg in zahtevnosti strokovnega delovanja za usklajen razvoj sistema splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v občini, krajevnih skupnostih, organizacijah združenega dela, kot tudi v širši družbenopolitični skupnosti ter na področju obrambnih priprav vseh dejavnikov za oboroženi boj;

- usposabljanje Narodne zaščite za sodelovanje v oboroženem splošnem ljudskem odporu v vojni;

- shranjevanja evidence, vzdrževanja in obnavljanja oborožitve in vojaške opreme.

GRADIŠČE

Lepa je pot po Slovenskih goricah: naj bo redna ali občasna, vedno te navda s spoznanjem, ki ga že poznaš, vendar je v tebi vedno polnejše in plemenitejše. Namenimo se torej tokrat v naselje s strnjanim jedrom vrh razglednega slemena ob cesti Lenart-Ivanjci-Gornja Radgona. Še mu ljudsko pravijo Trojica, čeprav se je nekdanj prej imenovalo Porčki vrh. Po osvoboditvi do leta 1953 Gradišče, po tem letu pa ima polno ime Gradišče v Slovenskih goricah.

Že od daleč je vsakemu popotniku kažipot tristolpna baročna cerkev. Leta 1631 so na griču postavili leseno kapelo, vendar so že pet let kasneje pričeli zidati cerkev, ki je vse do leta 1780 dobivala sedanjo podobo.

Gradišče veže s svetom razmeroma dobra avtobusna zveza, po asfaltnih poteh pa tako ali tako ni težko priti v svet. V Gradišču se mimoidoči in domačini radi zadržijo v obnovljeni gostilni ali v katerem od obeh bifejev, s tem pa že lahko začnemo naštevati in omenjati še druge pomembne stvari.

Gradišče velja za lep, razvit in ponosen slovenskogoriški kraj z bogato tradicijo kulturnega snovanja in dela pa gasilstva in še česa. Krajevni funkcionarji so delovni in jih je težko dobiti, zato sem najlaže našel tistega, ki mi je »moral« biti na voljo — Draga Lipiča, tajnika krajevnega skupnosti. Stara prijateljica sva ob kavi in »konkretniji kapljici« premetala po jeziku skoraj vse, kar je dobro in kar slabo.

»Dobro je, da je šola obnovljena in dograjena in da so ljudje utrdili zaupanje v samoprispevek. Če bi bila še telovadnica, bi bilo seveda še boljše. Problem števila ena je kanalizacija, saj manjka še okrog 500 metrov glavne linije. Na telefon čaka še okrog 150 domačij, vendar v že več kot štiridesetih zvonih telefonski zvonec. Tro-

vina je premajhna in slabo založena — skratka: problem, s katerim se bo Mercator-potrošnik moral spogledati. Oskrba z vodo se je v zadnjem času izboljšala. V družbeni gradnji ni posebnih perspektiv, za zasebno gradnjo pa bodo do leta 2000 vendarle precej bolj odprta vrata, saj bo na voljo 60 gradbenih parcel. Potrebno bi bilo novo poslopje za vrtec, še letošnje leto pa bo najverjetneje prineslo pričetek gradnje mrliške veže in dokončanje javne razsvetljave. Tu je še smetišče, pri katerem bo najboljša rešitev — odvoz smeti. Vključili naj bi Snago.»

Po precej dolgi vrsti nalog in tudi težav se prileže kaj bolj vedrega. To je turizem. Prav gotovo je ta veja gospodarstva velika možnost, ki se ji v

Gradišču ne bodo izognili. Kmečki turizem je pravzaprav tisto, kar daje dokajšnje možnosti. Na to namigujejo že kmečki prazniki, pa še vedno ne dovolj izkoriščene možnosti ob jezeru.

V Gradišču pa je dobrega še nekaj drugega, kar v drugih krajih pogrešajo — obrt. Dobro je razvita grafična, kovaška, ključavničarska, vodoinštalaterska, steklarska, avtokleparska in ličarska, plesarska, električarska; imajo avtoprevoznike in mesarja, skratka — na tem področju so bogati.

O družbenopolitičnem delu nič slabega, o društvenem delu pa tudi ne. Prednjači seveda kulturno društvo, kajr je najbolj izpostavljena literarna

sekcija s tradicionalnimi srečanji pesnikov in pisateljev začetnikov. Gasilci so praznovali 110-letnico dela, ponosen jubilej, ki prča o mnogočem. Znani so gradiški in cerkvenjaški lovci v skupni družini Dobrava, vendar ne smemo delati krivice še mnogim drugim: društvom in organizacijam, ki so uspešne v svojih prizadevanjih.

Od leta 1911, ko se je od svojega gostitelja Lojza Kraigherja poslovil Ivan Cankar, se je Gradišče v mnogočem spremenilo, vendar je ostalo izredno lep, ponosen in privlačen slovenskogoriški kraj, ki se ga da ob tako kratkem obisku resnično le bežno opisati.

NA OBISKU V OLJARNI KETIŽ PRI BENEDIKTU

15 LET USPEŠNEGA DELA

V tej številki Domačih novic predstavljamo oljarko Marijo Ketiz iz Benedikta 1. Tukaj je oljarna že od leta 1970, pred tem pa je bil Slanejev mlin. Oljarka Marija nam je živahno pripovedovala o svojem

delu in zgodovini oljarne. Povedala je, da so imeli že v mlinu majhno stiskalnico za olje. Zelo ji je žal, da se ni ohranilo mlinsko kolo, ki bi spominjalo na preteklost, z veseljem pa je omenila mlinske kamne, ki so se ohranili kot spomin na nekdanji mlin. Marija je z delom zelo zadovoljna, pravi, da so zadovoljni tudi domačini, ki v oljarni predelujejo semena buč, sončnic in oljne repice.

Danes delajo v oljarni največ bučnega olja, kmetje ga delajo samo ob strokovni pomoči lastnice. Oljarna tudi odkupuje semena od kmetov in prideluje olje za prodajo na drobno, lastnica pa nam je ob obisku povedala, da posebej velikih količin surovin ne odkupujejo. Marija si želi predvsem veliko zdravja, obilo pridelkov na njihov kmetovalcev in dobrih letin, ki prinašajo zaslužek. In še tole zanimivost nam je povedala oljarka Marija, namreč, da so v preteklosti delali olje tudi iz bukovega žira, maka in celo orehov. Tudi orehovo olje so uporabljali za solato.

DOBILI SMO NOVE PROSTORE

Dolgo smo čakali, da bi dobili nov prizidek in da bi tudi naša šola oziroma naši učenci imeli takšne pogoje za učenje, kakor jih imajo na drugih šolah.

V programu samoprispevka, ki so ga izglasovali naši občani, je bila tudi dozidava šole. Občani so prispevali denar in gradbeno podjetje iz Radelj je lahko pričelo z delom. Staro upravno stavbo so podrli. Zaradi pomanjkanja učilnic sta gostovala lanska šesta razreda v kulturnem domu. Vendar tamkajšnji učilnici nista bili primerni za pouk. Temni sta bili, zato so morale zmeraj goreti luči. Primernege ogrevanja ni bilo.

Učenci so bili odrezani od šole. Vse to vem iz lastne izkušnje, saj sem lansko leto bila v šestem razredu. Čeprav nas je pozimi marsikdaj zeblo, pa nas je grela misel, da bomo prihodnje leto že v novih prostorih, kjer bo vse boljše in bodo primerni pogoji za delo. Ker pa je bila mrzla zima in pogoji za gradnjo niso bili primerni, se je gradnja prizidka za nekaj časa zaustavila. Vsi učenci smo si želeli, da bi bilo mraza skoraj konec in da bi z gradnjo nadaljevali. Toda naših želja narava ni upoštevala in je hodila svoja pota. Ko je prizidek začel dobivati pravo obliko, smo vsi hoteli videti, kakšna je notranjost. Spoznali pa smo, da ne bo dovolj denarja za notranjo opremo. Organizirali smo akcijo nabiranja denarja. Spet so se izkazali starši, ki so darovali potreben denar za opremo. Tako smo lahko kupili nove mize, stole in table.

V novem prizidku imamo tako tri nove učilnice, večnamenski prostor, kuhinjo, knjižnico in pisarne. Vsi učenci smo veseli, da smo dobili prostore, ki so svetlejši od starih in primernejši za pouk.

Učenci naše šole pa upamo, da se nam bo izpolnila še ena želja. Ta pa je, da bi dobili telovadnico in igrišče. Vemo pa, da vsega ne moremo dobiti naenkrat, zato bo treba malce počakati, ker so še druge šole v občini, ki še tudi nimajo ustreznih pogojev za učenje.

Upamo tudi, da bo stari del šole obnovljen, kajti s sedanjim izgledom kazi podoben novemu prizidku.

Delavni organizaciji iz Radelj in našim staršem ter drugim občanom dolgujemo veliko zahvalo, kajti brez njih še danes ne bi bilo novega prizidka.

OŠ Borisa Kraigherja, Gradišče
Monika Šiebing, 7. b.

KRAJEVNI MOZAIK

CERKVENJAK

V mesecu septembru smo v tej krajevni skupnosti gramozirali krajevne ceste. Gramoz smo nakopali v lastni gramoznici, opravljena dela so veljala 708.000.— din. V krajevnem središču obnavljamo v tem času tudi kulturni dom. Sredstva za obnovo so zagotovili občinska kulturna skupnost občine Lenart in kulturna skupnost Slovenije.

JUROVSKI DOL:

V tem kraju potekajo velika prizadevanja, da bi dokončali asfaltiranje lokalne ceste Gasteraj—Zitence. Končno so zgradili tudi most čez Velko pri Senekoviču. Zaradi te pridobitve so ljudje zelo zadovoljni, saj so na izgradnjo mostu že dolgo nestrpno čakali. V Jurovskem dolu potekajo tudi aktivnosti evidentiranja delegatov za volitve v letu 1986, na razširjeni seji političnega aktiva krajevne skupnosti, ki so se je udeležili tudi predstavniki DPO občine Lenart, pa so spregovorili še o perečih vprašanih nadaljnjega razvoja telefonskega omrežja, trgovine in še o drugih problemih.

LENART

V naselju Sp. Porčič ter v delu naselja Zg. Porčič so končali z izgradnjo telefonskega omrežja. Telefonske priključke je dobilo 11 novih naročnikov. Dokončano je tudi primarno in sekundarno vodovodno omrežje v

dolžini 3.200 m v naseljih Sp. in Zg. Žerjavci. Zemeljska dela so opravili udeleženci mladinske delovne akcije Slov. Gorice 85, pomagali pa so tudi krajinjani sami. Začela so se tudi dela na melioracijskem območju v Šetarovi, v končni fazi pa so dela na melioracijskem območju Zamarkova—Voličina. V mestnem naselju Lenart tečejo priprave za napeljavo kableske televizije. Interes je po predračunu pokazala le četrtina predvidenih gospodinjstev, zato se bodo stroški pre-

cej povečali na porabnika, v kolikor bo prišlo do izvedbe projekta.

LOKAVEC

Krajinjani tega lepega slovenskogoriškega kraja se jezijo, ker še vedno nimajo asfaltiranega igrišča pred osnovno šolo v Lokavcu. Cestno podjetje iz Maribora jim je namreč že trikrat prestavilo rok asfaltiranja, vendar zraven datuma nikoli ni letnice... Morda pa cestno podjetje misli leto 2000 in ne leto 1985?

Vse je že pripravljeno za dokončno ureditev mrliške veže. Meseca oktobra bo mariborsko cestno podjetje asfaltiralo ploščad pred mrliško vežo. Krajanom je tudi uspelo urediti most čez reko Pesnico skupno s krajevno skupnostjo Lenart, ki bo dokončno predan svojemu namenu. Prebivalci Rogoznice so se skupaj z kmetijsko zemljiško skupnostjo lotili regulacije tamkajšnjega potoka.

SLOVENSKO-GORIŠKA IKEBANA

Dobili smo zaupno poročilo o športni aferi — o podkupovanju v občinski nogometni ligi. Nameravali smo sprožiti postopek, vendar je dokazano gradivo izginilo. Zaboj piva, ki ga je dobilo nasprotno društvo za podkupnino, so po izjavah očividcev igralci spili.

Z gradiškim jezerom dolgo niso vedeli, kaj bi. Zdaj kaže, da bo postalo — pristanišče. Če zaupna sporočila tudi tokrat držijo, bodo na obrežju kmalu zasidrali pravo pristno ladjo. Ker naj bi bila na njej restavracija, bo tistih, ki bodo vozili barko po slovenskih gorica, v prihodnosti gotovo še več kot zdaj.

Pri Črnem lesu, znanem srednjeevropskem in srednjeslovenskogoriškem gostišču pripravljajo ribnik za gojitev rib. Marsikdo misli, da je ta naložba ob obilici drugih možnosti za gojitev rib v neposredni bližini upravičena samo v primeru, če bodo v tem ribniku gojili — zlate ribice. !!!

Med zagovorniki prej omenjene naložbe, ki se ne bojijo njene nerentabilnosti, pa se je sprožila pobuda, da bi v času mladinskih delovnih akcij brigadirji in domačini v ribnik udarniško nosili vodo.

Tvorce turističnega vodnika Lenarška turistična pot je pri oblikovanju knjižice vodila plemenita misel, ki je bila na las podobna motu oblikovalcev slovenskega telefonskega imenika. Ti so v naslovu zapisali: Ljubljana in ostala Slovenija. Pri turističnem vodniku po lenarški občini pa manjka nadnaslov: Naselje Voličina in ostala občina...

IZ ZGODOVINE NAŠIH KRAJEV

VOLIČINA

Pravzaprav je težko v nekaj stavkih opisati zgodovinsko preteklost vasi in zaselkov današnje krajevne skupnosti Voličina. Pogledali bomo samo v knjigo preteklosti nekaterih krajev tako, da bomo dobili želeno zaokroženo celoto. Uvodoma je treba posebej poudariti to, da so ti kraji precej znani po dogodkih iz časov NOB.

V Čermlejšaku so poleti 1944 Nemci v hiši Vladka Čučka obkolili skupino partizanov, ki pa se je prebila. Aprila 1945 so člani okrajnega odbora OF iz Lenarta napadli skupino SS pri kmetu Alojzu Muršecu. Nemci so domačijo požgali, gospodarja in njegovega brata pa obesili. V Nadbišču je bil pri kmetu Alojzu Rojku od decembra 1944 do osvoboditve sedež okrajnega odbora OF Lenart, tam so tudi razmnoževali propagandno gradivo. Slikovit kraj so Selce, veliko, deloma strnjeno, delno razloženo naselje med Dolgimi njivami in potokom Rogoznica. Območje naselja je izrazito sadjarsko, velike plantaže Agrokomoinata.

V vasi je stala cerkev Sv. Andreja, dokler je niso Turki leta 1532 požgali. Kužno znamenje, ki ga imenujejo pomorski križ, je iz leta 1710 in spominja na takratno kugo.

Julija 1942 so Nemci oplenili in zažgali Družovičevo hišo, kjer so se oglašali borci Slovensko-goriške čete.

Sp. Voličina je v ožjem pomenu naselje južno od Strme gore (ta je znana po kamnologih, iz katerih so prodajali apnenec kot gradbeni material). Središče naselja je danes naselje celotne krajevne skupnosti Voličina. V preteklosti je bilo poimenovano po patronu cerkve Sv. Rupert. Danes je središče naselja lepo urejeno, zraslo je tudi precej novih stanovanjskih hiš. Cerkev se prvič omenja leta 1443, sedanja stavba pa je bila dograjena l. 1538. Okoli

cerkve so ostanki turškega tabora. Z zasilnim poukom so pričeli 1680. leta, z rednim pa 1763. leta. Naselje je znano po dogodkih iz NOB. Tako so partizani jeseni 1944 vdrli v prostore občinskega urada, uničili arhiv in odesli zivilske nakaznice. Delo OF pa se je zlasti razmaknilo v letu 1943 pod vplivom Srečka Rojsa-Nika in Franca Zalaznika-Leona.

Zavrh je znan po Mistrovem razglednem stolpu, ki je bil prvotno lesen in ga je 1964. leta zgradilo takratno turistično društvo. Pred pojavom trtne uši je bil Zavrh izrazito vinogradiško naselje, prevladovala so viničarije. Danes je tukaj veliko vikendov. Na Zavrhu je v prvi svetovni vojni pogosto zahajal general Rudolf Maister in tukaj tudi napisal znano pesem o završkih fantih. Z imenom Zg. Voličina označujemo vrsto zaselkov in raztresenih kmetij na jugovzhodnih pobočjih apnenčaste planote Hrastovejnaka, ki se širi južno in vzhodno od Hrastovca.

Na vzhodni strani je razloženo naselje Preska gora, ki s svojim imenom priča o starejših krčevnih gozda. Na jugovzhodni strani Preske gore je hrib Šterlek ali Štralek, vrh katerega je stal grad enakega imena. Kdaj je bil grad sezidan, ni znano, v 16. stoletju je bil last plemiške družine Nürnberg, ki se je preselila iz Nemčije.

Jeseni 1944. leta je kmet Franc Smrdel izkopal pod svojim gospodarskim poslopjem bunker, ki je postal partizanska bolnišnica »CAFA«. V gozdu je bila tudi zemljanka, kamor so se zatekali partizani in aktivisti ob hajkah. 4. decembra 1944 sta padla v nemško zasedo Edo Zorko-Mihec in Ela Kristl-Tanja, ki bi se morala skupaj z drugimi aktivisti sestati pri Domanjkovi domačiji. Ela Kristl je padla.

